وزیره (ناول)

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال: نعمت الله رحيمي

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

............کتاب پېژندنه:...

د کتاب نوم: **وزيره (ناول)**

ليکوال: **نعمت الله رحيمي**

اړيکه: **Niamatullahr3@gmail.com**

کمپوز: **خپله ليکوال**

د خپريدو کال: **2021 زېږديز ـ ۱۳۹۹لمريز کال**

....

ددې کتاب چاپ، پر وېب پاڼو او ټولنيزو رسنيو د خپرولو حقوق له ليکوال سره خوندي دي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماښام وخت و، د کور مخې ته ناست وم، د غرو څوکې د لمر کیناستو پر وخت سرې ښکاریدې، موبایل مې له جېب راوباسلو، ډېټا مې چالانه کړه، د میسج شړنګ شو، ځیر شوم ورته د کاکا میسج و، لیکلي وو:

- حمزه زویه! که ماخستن چې د پلار راغی ماته پر واټسپ زنګ وکړه، یو څه مهمه موضوع ده.

ددې میسج ځواب مې لیکلو چې بل میسج راغی لیکلي وو:

- او ستا په ګټه دی، ته افغانستان کې ډېر په تنګ یې

مسیج ته په کتلو مسک شوم، د کور خوا مې منډه کړه، دروازه مې خلاصوله چې ملګري مې را غږ کړ:

- حمزه! راځه تراوسه وخت دی، یوه لوبه وکړو

- د څه شي لوبه؟

- یاره! هره ورځ لېډو کوو کنه

ور روان شوم، بر په تیږو ناست وو، دری نور ملګري هم ورسره وو، یو ملګري مې وویل:

- حمزه نن یې درنه ګټو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو شیبې چُپ شوم، وروسته مې وویل:
- ویې ګټې! زه هسې درنه همدې ورځو کې ځم

ملګري رډ رډ را وکتل ومې ویل:
- سترګې دې مه راباسه، ځم درنه هسې تاسو بیکارانو سره زه هم بدنامه یم
ملګرو څه ونه ویل، لنډه شیبه وروسته یو ملګري ورو وویل:
- ښه! سیې ده ولاړې

غوصه شوم موبایل مې را پورته کړ ومې ویل:
- افسوس! چې اوس باور نه کوئ چې کله تللم بیا ګورئ
ملګري په خندا شول زه همداسې ترې را روان شوم، ترڅو کور ته رسیدم ځان سره مې همدا دعاګانې کولې چې کاش کاکا مې ور وغواړي...

د شپې ډوډۍ مو وخوړله پلار ته مې وویل:
- بابا! لمونځ د نن په کور کې وکړه د کاکا درسره څه ضرور کار دی زنګ راوهي
- سمه ده! چې بیا څه وایي، حتماً بیا یې وچې میوې ته زړه شوی
- خیر بابا تراوسه خبره مالومه نده، چې زنګ ووهي پوی به شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا خبرې مو کولې چې پر واټسپ زنګ راغی، ځواب مې ورکړ کاکا مې و، ويې ويل:
- بچی! پلار ته دې موبایل ورکړه

موبایل مې پلار ته ورکړ د بابا عادت دی موبایل کې خبرو کولو وخت د باندې وځي، دا ځل هم د باندې لاړ ډېر وخت يې خبرې کولې غوږ مې نیولی وو خو پلار صرف هو هو ویل د کاکا غږ نه راتلو، شیبه وروسته پلار خدای پاماني وکړه، ما خونې ته را منډه کړه لنډه شیبه وروسته بابا هم خونې ته را دننه شو، غلی ناست و، زما زړه درزیدو چې ويې ويل:
- حمزه! سبا به دې له مور پیسې واخلې ځانته پاسپورټ جوړ کړه ځان مې ناګُمانه ونیولو، ومې ویل:
- خو ولې بابا؟
- لریکه کاکا دې ښه وايي دلته له تا څه نه جوړیږي، هلته يې د کوم افغاني ملګري هوټل کې درته کار پیدا کړی، د ویزا کارونه هم د هغې هوټل مالک درته جوړوي
سرمې وښورو ومې ويل:
- سمه ده، ښنګه چې ستاسو خوښه وي

ورځ سبا شوه، خو ټوله شپه ویښ وم، اختر و پر ما، د سهار وخت کې مې سترګې پټې شوې وې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور راباندې غبږ وکړ:

- پاڅه وه، انګریزه! له ځان نه دې سر له اوسه انګریز جوړ کړی.

راویښ شوم، په منډه مې مخ او لاس ومینځل، مور ته مې وویل:

- ادې پیسې راکړه! چې پاسپورټ جوړول ډېر وخت نیسي.

مور پیسې راکړې، له کور را ووتلم، په لاره مې ملګری ولید ویې ویل:

- راځه حمزه لډو وکړو

- ما خو تیر ماښام وویل تاسو ونه منله، زه ځم

- خو چیرې ځې، اوس خو ووایه

- اوس خو د پاسپورټ ریاست ته ځم، پاسپورټ جوړوم، خو په راتلونکې اونۍ کې به درنه والوځم، امریکا ته!

- ښه! داسې ده

خوشحاله وم، په سندرو سندرو په لاره روان وم...

- دوه ورځې وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسپورټ مې جوړ شوی وو، همدې ورځ باندې مې له یو نږدې پوسته خانې څخه را واخیست سفارت ته مې تسلیم کړ، دوه یا دریو ورځو کې د ویزا او تګ نور کارونه خلاصیدل...

د مازدیګر وخت و، ملګري مې راغلي وو کیسې مو کولې ملګرو منلې وه چې زه بهر ته ځم، نو عجیبې عجیبې پوښتنې یې کولې، همدا وخت وو چې پلار مې له دندې راغی زه یې ولیدم را غږ یې کړ:

- وه حمزه راځه کور کې خپلې جامې او اړین شیان ټول کړه، کاکا د زنګ وهلی وو چې له سفارت کارونه ژر خلاصیږي شاید سبا ته یې ټول کارونه خلاص شي.

- سمه ده، دا دی درغلم

لنډه شیبه وروسته کور ته لاړم...

- د تګ ورځ

ماښام کیدونکی و، د خدای پامانۍ لپاره ټول لرې او نږدې خپلوان راغلي وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور وتلو بیک مې موټر کې کېښود زه د خدای پامانۍ لپاره مور ته ورغلم لاس مې ښکل کړه ورته چې خپل له پلو لاندې یې یو پیاز را وویست ویې ویل:
- زویه! که په لاره دې زړه بد بد کیدو نو دا بوی کړه، رک روغ به شي.

خندا راغله خو د مور په خاطر مې څه ونه ویل پیاز مې واخیست، له کور روان شولو...

هوایي ډګر ته ورسیدم، راسره راغلي خپلوان بیرته ولاړل...
لومړی ځل مې و، چې الوتکه کې کښېناستم نو ځکه لومړی لږ ویریدم په سترګو مې لږ تیاره وه، خو لومړی تر دوبی پورې سفر لنډ و، ژر ورسیدو له هغه وروسته تر امریکا اوږد سفر و، ویده شوی وم د الوتکې کېناستو وخت انونسمېنټ را ویښ کړم...

هوایي ډګر څخه را ووتم، موبایل مې له جیب را وویست، غوښتل مې زنګ ووهم خو پام مې نه و، چې زما موبایل کې د افغانستان سیم کارټ پروت دی، څو شیبې په تمه وم، پر یو څوکۍ کښېناستم، مخکې مې سترګې د خلکو پر یو قطار ولږیدې د ټولو لاس کې سپینې ورقې وې، له لرې ښکاریدل چې د هغو مسافرو نومونه دي چې دوی ورته په تمه دي، همدا شیبه د ځینو فلمونو صحنې رایادې شوې چې له هوایي ډګر همداسې په بهر ملکونو کې مسافر خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستنی همسفر پيدا کوي، لرې وو نومونه سم نه ښکاريدل څو گامه ور مخکې شوم د يوه لوړ نري ځوان په لاس کې سپينه پاڼه وه سرچپه يې لاس کې نيولې وه، لږ مې سر ور کوږ کړ زما نوم پرې ليکلی و، په زړوړتيا ورغلم ومې ويل:

- اوهووو! وروره يو ساعت شو را گرځم خو زه نه پوهيدم چې ما پسې داسې څوک ليږلي چې نوم نشي لوستی او سرچپه دی

ځوان ځير شو کتل يې راته له جيب يې موبايل را وويست يو ځل يې موبايل ته وکتل بيا يې ماته وکتل ورو يې له ځانه سره وويل:

- هو هو همدا دی

ما ترخه مُسکا وکړه ومې ويل:

- مطمئينه شوې؟ اوس لاړ شو

- ځو ځو لا اوږد سفر مخکې لرو دومره الوتکې را ورسولې نور به د ځمکې سفر وي

- نو نور چيرته؟

- هوټل دلته نه دی، د امريکا په يو خيالي سيمه کې دی

- هغه نو کوم ځای دي؟

- اريزونا!

دواړه غلي شوو، خپل بيک مې راسره واخيست موټر ته پورته شوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

الوتکه کې مې خوب کړی و، خو الوتکې به یوه یوه جپه وخوړله راویښ به شوم ځکه مې خوب سم نه و پوره...

موټر حرکت وکړ پښتو سندره چالانه وه، د امریکا په سړکونو د پښتو سندرو هم بېل خوند وي، سندرې ته غوږ وم سترګې مې پټې شوې...

ویده وم ساعتونه تیر شوي وو، سترګې مې خلاصې کړې د موټر جلب باندې ځوان را وکتل مُسک شو ویې ویل:

- را ویښ شوې؟ ښه خوبونه دې ووهل

- هو والله!

- دا دی له دې ځایه د اریزونا نه ختمېدونکې دښته او بې سارې ښکلا پیل کیږي

رېښتیا هم! اریزونا یې د خپل نوم په شان عجیبه ښکلا درلوده، د سرو خاورو دښته، د دښتې منځ کې تک تور سړک، ځای ځای واړه او لوی عجیب غرونه، او د سرې دښتې منځ کې د کاکتوس لوی او کوچني بوټي...

شیبه وروسته ځوان وویل:

- نور زموږ منزل را رسیږي دا چې دا د اریزونا لومړي سرونه دي، هوټل دلته دی ځکه مسافر که وږي وي که نه وي، خو دلته له شوقه حتماً راځي که دلته څه ونه خوري نو له ځانه سره یې وړي.

- ښه ډېر ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- او هو آغه ويني؟
- څه؟
- هغه کوچنی کور.
- هو
- هلته به ستا د اوسيدو ځای وي، خو بدبختانه...
- خو بدبختانه څه؟
- ههه! ټوکې کوم ستا د خونې ملګرې لږ شيشکه ده

سترګې مې رډې رډې را ووتلې چې د خونې ملګر ې مې انجلۍ ده، ورو مې وويل:
- نو زما سره به يوځای وي؟ انجلۍ؟
- خود نو دا خو امريکا ده دلته دا خبرې عادي دي

غلی شوم لنډه شيبه وروسته ځوان وويل:
- خو خپه کيږه مه فيرنګۍ نده افغانۍ ده
د سر په ښورولو مې د هو اشاره وکړه، موټر لا روان و، لږ مخکې موټر ودريدلو، له موټر ښکته شوم...

هوټل ته دننه شوم، ځوان راپسې و، ورو يې غوږ کې راته وويل:
- هغه بهرام کاکا دی، د هوټل مالک
- ښه اوس ورشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خود ورشه، ګوره صاحبه دلته امریکا ده که بې زړه توب دې وکړ نو دلته ژوند نشې کوی...
ځان مې ښه قوي ونیولو څو ګامه مخکې ولاړم، ومې ویل:
- سلام علیکم! بهرام کاکا

بهرام کاکا په اندام لوی او قوي سپین ږیری و، راته ځیر شو ویې ویل:
- وه حمزه زویه پخیر پخیر، په خیر خو را ورسیدې؟
- مننه کاکا بیخي ښه سفر و
- کینه زویه ولې ولاړ یې

کنښیناستم لومړۍ ورځ وه، د ملیمه غوندې مې قدر وشو، د شپې تر ناوخته ناست وو، همدې وخت کې مې کور ته هم زنګ ووهلو، د فیسبوک سټوري ته مې هم خپل د پخیر رسیدو خبره پوسټ کړه، شپې ۹ بجې کیدونکې وې چې کاکا بهرام غږ کړ:
- شوکته زویه! راشه حمزه ته یې د اوسیدو ځای ور وښایه
بیرته ځواب تر غوږ نه شو ومې ویل:
- بهرام کاکا
- وایه زویه
- د اوسیدو ځای خو ما لیدلی لږ مخکې دی له هوټل که څوک نه وي زه خپله ولاړ شم؟
- خو تا څه لیدلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه ځوان چې هوايي ډګر ته راپسې ر اغلی و، ډېر ځايونه یې راته وښودل الله د خیر ورکړي
- ښه نو زویه چې داسې ده ورشه، ماشا الله له لومړۍ ورځې د ځان راته ګران کړ
مُسک شوم ومې ویل:
- اممم! خو د هغه کور کلی راکړه چې ولاړ شم
- ځه زویه پخیر لاړ شې کور خلاص دی، هغه پکې ده

روان شوم...
څو دقیقې وروسته همغه زما د اوسیدو کور ته ورسیدم، د کور مخې ته سړک وو، یو لویه څوکۍ هم ایښې وه، یوه شیبه مې د کښېناستو نیت وکړ
کښېناستم هوا نسبتاً سړه وه ډېر خوشحاله هم وم سوچونه مې کول، چې د یو غټ ټېلر د هارن غږ مې سوچونه را خراب کړل، ځانه سره مې وویل:
- اممم! خو دلته خوب کول هم سخت دي...
همدا خبره مې کوله چې د کور له کړکۍ غږ وشو په انګریزۍ کې یې وویل:
- ته څوک یې؟ هلته څه کوې ځه له هغه ځایه ورک شه
شاته مې وکتل پوی شوم چې هغه شیشکه همدا ده، کور ته ورننوتې شوم هغې بیا وویل:
- ګوره ځه ورک شه، ګني پولیسو ته به زنګ ووهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې ويل:
- زه حمزه يم، بهرام کاکا وويل چې زه به هم دلته اوسيږم
غلې شوه، ترخه مُسکا يې وکړه ويې ويل:
- وبښه! صبر زه درځم دروازه خلاصوم

لنډه شيبه وروسته يې دروازه را خلاصه کړه، د هغې د مخ هيندارې ته سوچ وړی وم، دنگه ونه يې وه، ويښتان يې خلاص پريښې وو، غټې او مړې سترگو يې عجيب تاثير راباندې وکړ گني زه د هرې انجلۍ کيسه کې نه کيږم، همداسې مې ورته کتل چې ويې ويل:
- اوووی! صاحبه په شا دې دننه نشم وړی نور نو خپله تشريف راوړه
دروازه يې خلاصه پريښوده دننه ولاړه زه هم ورو ورو دننه شوم...
عجيبه غونډې کور و، پخلنځی د خوب تخت د کښېناستلو کوچونه ټول يو ځای کې وو، نو ومې ويل:
- دا نو څه رقم کار شو دا کوم ماډل کور دی؟
- ته په څه پوهيږې دې ته ستوډيو اپارټمېنټ وايي
- هرڅه چې وي نو دلته خو بله خونه هم نشته نو زه او ته به چيرته ويده کيږو؟ يعنې جلا خونه نشته؟؟
- نه ولې نه هغه تخت دی دواړه به يو ځای پرې ويده کيږو

عجيب حس مې وکړ زړه مې باغ باغ شو، په احساساتو راغلم ومې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نو اوس په ريښتيا زه او ته به يو ځای ويده کيږو؟

هغې لومړی ترخه مُسکا وکړه، لنډه شيبه وروسته يې په غوصه وويل:
- نور څه خدمت وي؟ ولې زه ستا ښځه يم چې يو ځای به ويده کيږو تا به امريکا فلمونو کې ليدلي وي خو دلته هم ادب او عزت په نوم څه شته

چُپ شوم، رنګ مې واوښت بيا يې وويل:
- ته ما پيژنې؟
- نه نو څه د پيژنم؟ څوک يې؟
- زه وزيره يم وزيره! ماسره ځان مه وهه ورشه پر کوچ پريوځه تخت زما دی
لومړی ځل و چې د يو انجلۍ تر تاثير لاندې راغلی وم، سر مې ښکته واچولو روان شوم، ورو مې مخ ور واړولو ومې ويل:
- خو ته دې څه شي وزيره يې؟

بد بد يې را وکتل په لوړ غږ يې وويل:
- آاااه! تاته يې څه زه د خپل ژوند وزيره يم، ځه ويده شه ولاړم، پر کوچ پريوتم، موبايل مې را واخيست سيم کارټ خو نه و، ميوزيک پلېير مې خلاص کړه، موبايل مې يو ورځ مخکې له انګريزي سندرو ډک کړی وو ځکه چې دلته خو امريکا ته پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرې خو څوک نه اوري، د یوې انګرېزۍ سندرغاړې یوه سندره مې پلې کړه، شېبه وروسته یې د خپل خوب له ځای را غږ کړ، په یو ورځ کې انګریز شوې؟ بند کړه زه ویده کیږم او بیا زما مخ کې دا انګریزي سندرې چالانې نه کړې، خبرو ته یې غوږ وم څه مې ونه ویل ویده شوم...

- ۲۰۱۸ مېلادي کال

ښه مې یاد ده لومړۍ کار ورځ وه، د شپې تر ناوخته خوب نه راتلو ځکه ناوخته ویده شوم ځکه چې خوب مې ډېر کړی و، سهار هم وختي ویښ شوی وم، لومړی مې چې سترګې خلاصې کړې هغه مې ولیده سپین ټیکری یې پر سر وو پر جاینماز ناسته وه، سترګې مې نیمې پټې ونیوې چې ګُمان وکړي زه ویده یم، سلام یې وګرځولو سپین ټیکري کې ښکلې ښکاریده

د جاینماز یو کُنج یې ورټول کړ را پورته شوه، په ورو ورو زما خواته را نږدې شوه یو دم یې په زوره چغه کړه:

- انګریزه!!! ویښ شه لمونځ وکړه

ویښ خو وم، خو ژر مې سترګې خلاصې کړې نو ویې ویل:

- آفرین! دغسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمونځ مې وکړ، همداسې ناست وم له لمانځه وروسته خوب بیا خوند نه راکولو سهار وختي و، ځکه یو یو موټر پر سړک تیریدلو نور څه نشته وو، هغه یې پر خپل ځای کې ځملاستلې وه، ما ور کتل چې له کمپلې یې سر را وباسو ویې ویل:

- خیریت دی؟ ولې راگورې انجلۍ دې مخکې لیدلې نده؟

هیڅ مې ونه ویل ځکه ما به تل ویل چې تر ما تیزه ژبه بل څوک نه لري خو ددې پر وړاندې به گونگی شوم...

هغه له خپله ځای پاڅیده له ځانه سره یې ویل:

- وخت خراب وزیرې اوس نو دلته په بې غمه زړه خوب هم نه شو کوی څه چې ځان تیار کړو او ځو به پرون خو مو هسې رخصت وکړ

خبرې مې یې واوریدې پوی شوم چې ماته یې په رموز کې وویل چې ځان تیار کړه هغه حمام ته ولاړه تر هغې مخکې مې ځان تیار کړ...

دواړه تیار شوو، د هوټل په لوري پیاده پیاده روان وو، دا ځل اغلې وزیره چُپ وه ومې ویل:

- ستا نوم څه دی؟

- اممم! وزیره یم کنه

- پریږده نو زما پر تندي هم خر ندی لیکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

له لنډې شیبې وروسته يې وويل:
- زما نوم فاطمه دی، خو له دې نوم کرکه لرم لومړی کس يې چې تاته خپل نوم وایم ماته ټول نږدې ملګري وزیره وايي.
- وښنه شخصي پوښتنې کوم خو اوس يو ځای کار کوو کیدای شي ډېر وخت سره یوځای وو، خو له دې نوم ولې کرکه لرې؟
څو شیبې غلې وه، ویې ویل:
- پوهیږې؟
- په څه؟
- دا چې زما مور او پلار واده وکړ
- هههه! نو واده خو به يې خود کړی وي ځکه خو ته نړۍ ته راغلې
په غوصه يې وویل:
- اوس چې درته خپل د ژوند کیسه کوم نو چُپ اوسه

سر مې ښکته کړ ومې ویل:
- ښه
- اممم! تراوسه وختي دی هوټل ته پیرودونکې کم راځي، دلته به کینو

پر یوې څوکۍ کښېناستو شیبه وروسته هغې وویل:
- کله چې زما مور او پلار واده وکړ وروسته زما له زیږېدو هغوی پوی شول چې دوی د یو بل لپاره نه دي جوړ شوي، له یو بل يې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

طلاق اخیستلو پریکړه وکړه، طلاق یې واخیست خو زه نه مور غوښتم ته هم پلار ځکه یې زه دې ۱ کال په عمر د سړک په سر پریښودم، او له هغې ورځې بهرام کاکا له سړک پورته کړم تراوسه یې د خپلې سکه لور په څیر لویه کړې یم، کار کول مې عادت شوی ګڼي بهرام کاکا د خپل لاس سپکولو لپاره زه له سړک نه یم پورته کړې هغه ډېر مهربانه انسان دی...

تر ډېره ورته غوږ وم سترګې مې ډکې شوې ځکه زه درک کوم چې ښځه (انجلۍ) ډېر یو معصوم ذات دی هغې را وکتل له دستکول یې ټیشو (کاغذي دستمال) را وویست ویې ویل:

- واخله! ولې مې احساساتي کوې زما لپاره تراوسه چا اوښکې ندي تویې کړې

مُسک شوم ومې ویل:

- ملګري؟

- امم! اول مې درته بد فکر کولو ځکه ته پوهیږې چې زمانه خرابه ده خو هو بس نور ملګري یو...

خوشحاله شوم، یو دم مې وویل:

- سمه ده! خو یوه بله پوښتنه؟

- اوهووو! ښه induced وایه

- نو ته د واده خلاف یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه نه د واده خلاف نه يم خو واده بايد په خپله خوښه وشي نه غواړم بله فاطمه نړۍ ته راشي...

خوشحاله وم، خو ددې کيسې په اوريدو خپه هم شوم ، هوټل ته ولاړو...

د کار لومړۍ ورځ راته ډېره سخته ښکاريدله خو د وزيرې په ملتيا داسې تيره شوه چې هيڅ پوی نه شوم د بيرته تګ وخت و، ټولو يې خپله ورځينۍ تنخوا واخيسته د بهرام کاکا په لور ورغلم همداسې ودريدم بهرام کاکا وويل:

- څه غواړې؟

شرميدم ځکه غلی وم خو په زړه مې تيره کينبوده ومې ويل:

- تنخوا؟

بهرام کاکا ترخه مُسکا وکړه ويې ويل:

- څه ځغله، دا د ويزا او راتګ مصرف به څوک ورکوي، لومړی دې قرض خلاص شي...

- ښه، سمه ده

غلی روان شوم، چې بهرام کاکا غږ کړ:

- وه حمزه! دلته راشه

بيرته څو ګامه شاته ولاړم ومې ويل:

- اممم کاکا؟

۱۲ ډالر يې راکړل ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- واخله دومره ظالم نه یم دا دې یو څو ورځو خرچې
مُسک شوم ومې ویل:
- مننه کاکا
وزیرې را غږ کړ:
- حمزه ژر راځه ګني ځم درنه
ور منډه مې کړه ورغلم
کور ته را ورسیدو، وزیره غلې وه ومې ویل:
- را وغږیږه زه خو سیم کارټ هم نه لرم چې فیسبوک وګورم
تراوسه مې دوه ځایه وړیا وای فای پیدا کړی بس
وزیره په خندا شوه ویې ویل:
- هههه! سبا به درته سیم کارټ واخلم خو په قرض
- مننه
- ښه نو تا ویل را وغږیږه صبر زه درته کیسه وکړم
- اممم څومره ښه وکړه
- داسې وه چې... نه پریږده یې نه یې وایم
- څه وشول ووایه نو
- نه پریږده بیا به وډار شې
- ښه پریږده یې زما د ویرې کیسې ندي خوښې
- نو خو صبر وایم یې
- نه نه نه
یو دم یې وویل:
- ته چُپ شه زه کیسه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی شوم کیسه یې پیل کړه:

- له دې ځای لږ ها خوا یوه پخوانۍ قلا ده، د سړک په سر ده کله چې تیاره شي تل نه خو کله کله لکه نن چې د چهارشنبې شپه ده نن هم داسې کیږي هلته چې کوم موټر تیریږي هلته موټر خپل په سر بند شي کله چې موټر وان له موټر ورښکته شي هغه پخوانۍ قلا ته یې کش کړي او سبا ته یې له هغې ځای مړی را وباسي، مسلمانان وایي چې پیریان دي خو ددې ځای خلک بیا وایي چې یو کس ژوندی پاتې شوی لیدلي یې وو، وایي زامبي دي

په خندا مې وویل:

- هههه! نور مې باور کولو خو دا زامبي چې دې وویلې پوی شوم چې هسې ډارول کوې

- زړه دې منې یې یا نه ما خو وویل

ولاړه پر خپل ځای کې خملاسته، زه ناست وم یو مې ساړه کېدل بل ویریدم خو ځان مې غیرت کې نیولی و، څو شیبې وروسته وزیرې را غږ کړ:

- ایف ډبلیو ۵۰ زره

- څه؟

- هاټسپاټ مې چالان کړی دا یې پاسورډ ده نیم ساعت وخت لرې بیا اوتومات بندیږي

- ههه ښه مننه ډیره زیاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه ویده شوم نو ښه شپه

وای فای ونښلیدو د ملګرو ډېر پیغامونه راغلي وو، داسې ملګرو راته پیغامونه رالیږلي وو چې په کلونو مې لیدلي لا نه وو، ویریدم یوه کړکۍ خلاصه وه د خونې پردې خوځیدلو باندې هم ویریدم له انټرنیټ مې خوند وانه خیست چې د فیسبوک پر نیوز فیډ مې یو خبر ولید دې (یو اېس اې ټوډې) پاڼې خپور کړی وو لیکلي وو:
- د موسم د خرابیدو وړاندوینه شوې ځکه د اریزونا پر لویه لاره د لویو او وړو موټر تګ راتک تر راتلونکو ۲۴ ساعتو پورې بند دی، هیوادوال دې تر راتلونکي خبر په تمه وي.

له ځانه سره مُسک شوم او ویده شوم...

وخت ډېر ښه تیریدو، لومړی چې راغلم رنګینه امریکا راته خړه پړه ښکاریده خو نه پوهیدم چې وزیره به زما دې ړنګې بنګې امپراتورۍ رنګینه شهزادګۍ جوړیږي او زه هغه بې زړه امپراتور چې د مینې الهام راباندې راځي خو په پاڼو یې د لیکلو توان نه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمې وروسته به پیرودونکي کم وو، زموږ د ډوډۍ خوړلو وخت وو، ډوډۍ مو وخوړله وزیره پورته شوه، بهرام کاکا به وختي ډوډۍ خوړله ځکه شکر ناروغي يې درلوده، هغه ناست و، چای يې څکلو وزیره ورغله ویې ویل:

- کاکا! زه او حمزه به نن وختي لاړ شو

- ولې؟ خیریت و؟

وزیره مُسکۍ شوه ویې ویل:

- هو کاکا خیریت دی، حمزه سیم کارټ نه لري او ځینې نورې اړتیاوې يې دي بلد نه دی زه ورسره ځم، سیم کارټ به هم واخلو او نور ښیزونه هم.

بهرام کاکا ماته را وکتل، ویې ویل:

- ژر ژر دې ډوډۍ وخوره، دا انجلۍ لومړۍ ځل دی چاسره دومره مرسته کوي، ډېره بې پروا ده

ومې خندل، وزیرې وویل:

- ته هم کاکا، هههه!

له ځای مې پاڅېدم، لاسونه مې ومینځل او له هوټل د باندې ووتلو د سړک سره ولاړ وو، ومې ویل:

- راځه نو اوس د موټر سَیل ولې کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوهووو! بازار مخکې دی دلته بې د بهرام کاکا له هوټل صرف څو د چرګانو فارمونه دي، چرګان درته واخلم؟
- هههه! ښه سمه ده

یو ټکسي له لرې تر سترګو کیده، را نږدې شوه ودریدله، وزیره ته یې پورته وکتل په انګریزۍ یې وویل:
- ته همغه شیشکه یې ولله که...
موټر بیرته ولاړ وزیرې ورپسې غږ کړ:
- شیشکه به دې ادې وي!!!
ومې خندل، وزیرې وویل:
- ته اوس څه ته خاندې؟
- هههه! یو بل چا هم ویلي وو، چې ته ډېره شیشکه یې، خو!
- خو! څه؟
- خو، نه پوهیدم چې تاته ټول ښار شیشکه وایي، هاهاها!
- ځه موسم خراب دی، موټر نه پیدا کیږي اوس د پیاده بیایم

همداسې ورو ورو روان وو، وزیرې ته مې ور وکتل ومې خندل وزیره په خپل دستکول په ختټ ووهلم....
بازار ته ورسیدو سیم کارټ مو واخیستلو، وزیرې وویل:
- ته دلته اوسه، زه یو څه اخلم ژر راځم
شیبه وروسته وزیره له پلورنځي را ووته د بړیرې جوړلو ماشین یې لاس کې و، ماته یې راکړ، ومې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا څه کړم؟
- واخله له ځان نه دې څه جوړ کړې، په دې خپله بړیره اصلاح کوه

زه هم احساساتي شوم، نږدې مې دې مننې لپاره غېږه ورکړې وه خو شرم و، مننه مې ترې وکړه...

کور ته راورسیدو، په خبرو خبرو کې څنګه تیاره شوه هیڅ پوی نه شوم، امریکا کې تر ناوخته د ویښ پاتې کیدو فرهنګ نشته و، نو وزیره یې د خوب ځای ته ولاړه ما خپل موبایل د میز له سر را پورته کړ پر واټسپ مې پلار ته زنګ وکړ پلار سره مې خبرې وکړې، موبایل یې زما مورکۍ ته ورکړه مور وویل:
- څنګه یې زویه؟
- شکر بیخي ښه یم
- ښه شکر! سم خوراک خو کوې، نه چیرته هلته به اوس هغه برګر شیان خورئ وطني خواړه به له کومه شي
- نه نه مورې! دا زموږ هوټل چې پکې کار کوم په همدې افغاني خواړو مشهور دی
- ښه زویه! بس کار کوه اوس خو په خپلو پښو ودریدې نو زه به هم یوه ښایسته انجلۍ درته وګورم...

ژر مې وویل:
- نه نه مورې انجلۍ پسې ونه ګرځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ولې ولې زویه
- ولې نه بس هسې

مورکۍ مې ډېر ټینګار وکړ، خو همرازه مې وه ومې ویل:
- بس مورې نور څه نه وایم خو اینګور مې درته پیدا کړې

نیټ ضعیفه شو، خبرې ځای پر ځای پاتې شوې، وزیره یې نیغه په ځای کې کیناسته زما خواته راغله، رډ رډ یې را کتل ومې ویل:
- ته خو ویده وې؟
- نه نه یاره! خو ته دا څو ورځو کې بیا په چا مئین شوې؟
- تا زما خبرو ته غوږ نیولی و؟
- موبایل کې سمې چغې وهې نو که غوږ ونیسم یا نه ټول یې اوري

چُپ شوم ویې ویل:
- خو ووایه په چا مئین شوی یې؟

غلی وم په زړه کې مې ویل:
- اوس څنګه درته ووایم؟ چې په تا مئین یم په یو نظر کې دې زما زړه وړی، که ووایم نو چیرته یې مني چې څنګه په دومره کم وخت کې؟

یو دم مې وویل:
- مینه درسره لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته ځیر شوه ویې ویل:
- هلکه! ته دا فلمونه کم ګوره
- ولې؟
- نو فلم خو نه دی، چې ډېرت ووایې مینه درسره لرم، مینه خو داسې نه کیږي

غلی شوم ومې ویل:
- په خدای چې لیدلې مې داسې ښکاري چې له کلونو دې پیژنم، ما به تل ویل چې څنګه یو څوک ټول عمر له یوې ښځې سره تیروي، خو ستا په لیدلو وروسته خدای ته دعا کوم چې که ته زما شوې زما د ژوند یو څو کلونو دې زیات شي، ځکه ستا سره مې وخت داسې تیریږي چې هیڅ نه پوهیږم

وزیره غلې وه، د خپل خوب ځای ته ولاړه را غږ یې کړ:
- خیر دا ستونزه به سبا حل شي
مُسک شوم ما ویل ګواکي سبا به هرڅه سم شي چې بیا یې وویل:
- سبا به بهرام کاکا ته ووایم چې دلته به یا زه اوسم یا حمزه، ما غلط درک کړې ښښنه غواړم ته هم دې نورو هلکانو په څېر یې، خپل اصلي رنګ دې وښودلو

رنګ مې زیړ واوښت د تخت خواته یې ورغلم پر ځمکه کښېناستم زارۍ مې کولې چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خدای ته وګوره که زه یې له کار وویستلم نو زه به څه کوم لا خو د راتګ قرض راباندې پاتې دی د بیرته تګ پیسې به له کومه کړم؟ اوس چې زړه درباندې مئین شو زما ګناه څه ده؟ او ما خو ندي ویلي چې ته هم باید حتماً راسره مینه وکړې خو دې زړه خبره مې وه درته ومې کړه

وزیرې یې سر کمپله کې پټ کړ ویې ویل:
- چې تر سهاره هم غذر وکړې نه دې بښم

ما همداسې ورته عذر کولو، خوب راباندې راغی د تخت په څنډه مې سر ایښی و ویده شوی وم، سهار مې سترګې خلاصې کړې لږ څه ناوخته شوې وه وزیره یې په ځای کې نه وه تللې وه، په شا مې یوه کمپله را پرته وه
ژر ژر ولاړم ځان مې تیار کړ هوټل ته په منډه ورغلم ما فکر کولو اوس به کډه را په شا کړي خو چې ورسیدم بهرام کاکا وویل:
- زویه ولې دې ناوخته کړه ژر ورځه نن پیرودنکي ډیر دي.

پوی شوم چې کاکا ته یې څه نه دي ویلي، د کار یونیفورم مې واغوست، پخلنځي ته دننه شوم وزیره دریدلې وه، زه یې ولیدم ژر ووتله، ځان راته ډیر بد ښکاره شو، ټوله ورځ همداسې تیره شوه، د غرمې ډوډۍ وخت و، ټولو پخلنځي کې ډوډۍ خوړله زه ورغلم، وزیرې ولیدم ډوډۍ یې پریښوده همداسې ولاړه، ټولو راته برګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

برگ کتل ما هم ډوډۍ ونه خوړله، کاري وخت په خلاصېدو و لاړم ترڅو کالي بدل کړم کله چې را ووتم وزیره کور ته تللې وه، بهرام کاکا ته مې وویل:

- کاکا! زه نه غواړم یو انجلۍ سره یو ځای واوسم

کاکا راته رډ رډ وکتل ویې ویل:

- ولې؟

- بس خوند نه راکوي هغه به زما د خاطره په عذاب وي، یو هلک سره یوځای اوسیدل انجلۍ ته سخت دي

کاکا غلی شو، لنډه شیبه وروسته یې وویل:

- چې داسې ده ورشه خپل کالي دې راوړه همدلته ویده کیږه هوټل هسې دې شپې بند وي، زما به هم زړه ډاډه وي چې هوټل کې یو څوک شته

د هوټل یو بل کاریگر ته مې ورغږ کړ ومې ویل:

- خیر ده ورشه زما کالي بیک او چارجر راوړه زه نور دلته اوسیږم

هغه ولاړ زما بیک او چارجر یې راوړ، شپې او ورځې تیرې شوې زه دې وزیرې غم اخیستی وم او وزیرې به گُمان کولو چې دا بد هلک دی، دې خبرو مې زړه اوبه اوبه کړی و، ۱۵ ورځې تیرې شوې که پخوا هغې رانه مه اړولو اوس ما داسې کول نه مې غوښتل زما په کتلو ورته ستونزه جوړه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپاړسمه ورځ وه، پخلنځي کې مې لوښي مينځل وزيره راغله بې له څه ويلو يې د لوښو مينځلو کې راسره مرسته پيل کړه يو قاب باندې يې د صابون په ځګ په انګريزۍ راته (ساري) وليکل زړه کې مې د خوشحالۍ زلزله وشوه د خوشحالۍ له امله مې بدن شان رپيدو، خو ضد مې وکړ قا ب مې راواخيست ومې مينځلو ځان مې داسې ونيولو چې ګواکې هيڅ يې کيسه کې نه يم، پوی شوم چې خپه شوه، سر يې ښکته واچولو لاړه...

د همغې ورځې يو ورځ وروسته سهار وخته هوټل ته راغله خپل يونيفورم يې واغوست زه ناست وم چای مې څکلو نور هيڅوک لا راغلي نه وو، وزيرې له ځان سره په زوره ويل:
- مينه خو داسې نه کيږي، انجونې ناز کوي، او بل په يو دم داسې خبره چې هرچاته څوک وکړي، نو نه يې مني، خو خلک چيرته پوهيږي؟

ما هم وويل:
- څوک چې چاسره مينه نه لري، نو نه لري خو مينې ته درناوی ښه شی وي، چې هرچا ته تروش تندی ونيسي زړه يې خپه کيږي

هغې بيا وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ځوک چې مئین وي بیا معشوقه یواځې نه پرېږدي، بې غیرتو غوندې ترې تښتي نه، نظر نه غلا کوي ترې، خو خلک هسې وايي چې مینه لرم

ومې ویل:
- پرېږده یې...

چې یو دم راغله په ځمکه کښیناسته له لاس یې ونیولم، غټې سترګې یې اوښکو ځخه ډکې وې ویې ویل:
- تا خو به ماته وخت راکړی و، لومړی کس وې چې د خپل فکر مې درته کولو، تا هم پرېښودم، اوس به زه په هیچا باور نه کوم

ومې ویل:
- ما هیڅوک ندي پرېښي د خلکو له چلند همداسې ښکارېدل چې باید یواځې پرېښودل شي

غلې ناسته وه په ژړغوني غږ یې وویل:
- تا زه بیا یتیمه کړم!

ژر مې را پورته کړه له لاسو مې ونیوله په ژړا کې مې وویل:
- لیونۍ یې! زه تاته د پلار مور د هرڅه مینه درکوم، پام چې بیا داسې خبره ونه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلکه غیږه یې راکړه، ژړل یې ما هم پرېښودل چې زړه یې تش شي، خپل نرتوب رانه هیر و، یوځای مې ورسره ژړل چې یو دم مې له غیږې لرې شوه

ومې ویل:

- اوس بیا څه وشول؟

په سترګو یې راته اشاره کوله ومې ویل:

- ولې ګونګۍ شوې؟

چې بهرام کاکا غږ وکړ:

- ښه نو دا خبره وه چې مجنون او لیلا دومره ورځې ګونګې وو؟

دواړو سر ښکته اچولی و، بهرام کاکا وویل:

- راشئ کېنئ!

کښېناستو بهرام کاکا وویل:

- ما خو ستاسو ټولې خبرې واورې، نو تاسو واده ولې نه کوئ؟

ژر مې وویل:

- نه کاکا واده خو به کوو، خو زه باید کورنۍ ته خبر ورکړم لږ وخت به صبر وکړو ترڅو نور هم یو بل وپیژنو نه غواړم چې بیا زموږ د ستونزو په سر بله فاطمه نړۍ ته راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وزیره مُسکۍ شوه ویې ویل:
- زه يې منم، خو شکر ما هوښیار انسان سره مینه کړې

کاکا ترخه مُسکا وکړه ویې ویل:
- شرمیږئ نه! زما مخ کې مو د مینې خبرې شروع کړې

پخلنځي ته ولاړو، دواړو عجيب احساس کولو غلي وو، ما وويل:
- پام چې ځو ژوندۍ يم بیا ځانته يتيمه ونه وايې، پوهیږم د پلار مينه دې نده لیدلې خو که پلار او مور دې ژوندي هم واي وروسته تر واده تر چې ځوک تر مرګه درسره وي هغه خاوند دی او خاوند به زه وم

وزیرې وخندل...

ماښام کیدونکی و، کاري ورځ په ختمېدو وه وزیرې ته مې وويل:
- نن وختي مه ځه وروسته دې زه تر کوره رسوم
- ولې؟ او ته بیرته کورته راسره نه ځې
- نه لیونۍ اوس نو چې ترځو واده ونه کړو یوځای نه شو اوسیدلی او بل چې اوس مه ځه کار درسره لرم
- خو څه کار؟
- پوهه به شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تياره خوره شوه، پيرودونکي کم شول، موبايل مې را واخيست پر واټسپ مې کور ته ويډيو کال وکړ وزيره مې څنګ ته ناسته وه مور سره مې خبرې کولې ومې ويل:

- ادې يو څوک درښايم

وزيرې په غوږ کې راته وويل:

- نه کيږي زه شرميږم

مور وويل:

- څوک راته ښايې وښايه کنه

کيمره مې د وزيرې طرف ته کړه مجبوره شوه وزيرې وويل:

- سلام عليکم خاله

مور سره يې خبرې کولې مور ورته وويل:

- دا څه خاله خاله راته وايې مور راته وايه

د وزيرې سترګې ډکې شوې موبايل مې ترې واخيست ويډيو مې بنده کړه د باندې ووتلم مورته مې وويل:

- هغ له ماشومتوب د مور او پلار مينه نده ليدلې ځکه احساساتي شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

موبایل مې بند کړ وزیرې ته ورغلم، غلې ناسته وه، نور څه مې ونه ویل بس تر لاس مې ونیوله کور ته مې ورسوله زه بیرته ترې راغلم...

امریکا کې د مسافرتیا په غم پوی نه شوم ځکه چې وزیره راسره وه، وخت ښه تیریدو د شپې تر ناوخته مو یو بل سره پر واټسپ میسج کولو یوه شپه مو تر ناوخته چټ وکړ یو بل ته مو شپه پخیر هم وویل نیت مې بندولو چې د وزیرې پیغام راغی لیکلي وو:
- ته خپل د فیسبوک پاسورډ (پټنوم) راته ولیږه
بې له کومې پوښتنې مې د فیسبوک پاسورډ ورته ولیږو او ویده شوم...

د همغې شپې سهار و، زه به تل وختي ویښیدم وروسته له لمانځه نه ویده کیدم لا د سهار رڼا پر ځمکه نه وه خوره چې د هوټل دروازه ټک ټک شوه ورغلم خلاصه مې کړه ومې لیدل چې وزیره ده ومې ویل:
- څه شوي؟ خیریت دی ولې دومره وختي راغلې؟؟

څه یې ونه ویل په تیزۍ را دننه شوه کښیناسته، دروازه مې بیرته بنده کړه څو گامه وړاندې ورغلم ومې ویل:
- اوس دا خو ووایه چې خیریت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واره يې وويل:

- هيڅ خيريت نه دی

- خو ولې؟؟

- ماته تاته څومره د ښه انسان فکر کولو خو ستا فيسبوک خو...

- ولې؟ زما فيسبوک خو څه؟

- نشم ويلی زما په خوله نه راځي واخله خپله دا سکرين شاټونه وګوره

موبايل مې ترې واخيست ومې کتل ډېر پخواني ميسجونه وو، او زما فيسبوک اکونټ پخوا زما د ملګري و، دا ميسجونه ما نه وو کړي خو د وزيرې غوصې ته مې چې کتل پوهيدم چې دا خبره نه مني، ورته ومې ويل:

- راشه وګوره

- څه وګورم؟

- دا دی فيسبوک اکونټ مې ډليټ کړ ته خوشحاله

څو شيبې غلې وه بيا يې وويل:

- اوس يې ډليټ کوې اوس به يې څه کړم؟

هيڅ مې ونه ويل ځکه غوصه وه درک کوله مې که پر ځای يې زه هم وای همداسې لا تر دې به ډېر غوصه کيدم، خير دا ورځ خو په غوصه تيره شوه خو تر ۱۱ ورځو يې راسره په سمه خبرې ونه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر واټسپ يې بلاک کړی وم، زړه مې ډېر خپه و، تر نيمو شپو به خوب نه راتلو فيسبوک مې هم ډليټ کړی و، يوټيوب کې هم يواځې غمګينې سندرې مخې ته راتلې سهار به چې را کيدو ماته به لږ لږ خوب راتلو چې راويښ به شوم سرې سترګې به ګرځيدم يو سهار د چای څکلو وخت کې بهرام کاکا وويل:
- حمزه زويه څو ورځې شوې درته مې پام دی، سترګې دې سرې وي، که څه ستونزه وي او بې خوبه وې ماته يې ووايه؟

ومې ويل:
- نه کاکا دا سترګې مې د موبايل سکرين ته په کتو کله کله داسې کيږي...
همدې وخت کې هغې وويل:
- په داسې هلکانو شک نشته نشې به کوي!

ټولو وخندل خو بهرام کاکا چې زموږ له مينځ خبر و رډ رډ يې را وکتل زه سمدلاسه له خپل ځای پاڅيدم، دا ځل زه په ريښتيا ترې خپه شوم ځانه سره مې همدا ويل چې:
- که اوس داسې کوي وروسته له واده خو د خام خوري

ډيرې ورځې داسې تيرې شوې له يو بل سره مو خبرې نه کولې د شپې ۱ بجه وه يوټيوب کې مې ويډيوګانې کتلې چې د واټسپ دې ميسج شرنګ شو وزيره وه ما د ميسج پريويو بنده کړې وه يعنې ترڅو

(c) ketabton.com: The Digital Library

واټسپ خلاص نشي نه ښکاري چې میسج کې یې څه لیکلي خو زړه
مې دا څو خبرې کولې:
- که یې وګورې بیا به شک وکړي چې تر یوې بجې ویښ دی
- که دې ونه لیدو بیا هم خپه کیږي

د زړه ۲مه خبره مې ومنله میسج مې وکتلو یو ساده ایموجي و، ما هم
بیرته ایموجي ور واستوو، لنډه شیبه وروسته یې بیرته میسج راغی
پوهیږئ څه وو؟
- ښه نو تراوسه ویښ یې، چاسره مصروفه یې، کومې یوې سره؟

ماغزو مې کار ونه کړ چې څنګه یو څو دومره بد ګُمانه کیدلای شي
ما هم دې واره بلاک کړه، دا ځل مې هیڅ غوصه نشوه کنټرول...

سهار شو ۱۰ بجې وې ټولو چای څکلی و، پخلنځي کې یواځې زه او
وزیره وو، زه چې ډیر غوصه وم په دروغو مې موبایل را واخیست
داسې تمثیل مې وکړ چې ګواکې له کور راته زنګ راغلی ومې ویل:
- هو هو مورې! بیخي مې خوښه شوه او ښه انجلۍ ده، بس نور چې
ستاسو خوښه وي زما هم خوښه ده مور او پلار سره یې خبرې وکړئ

وزیرې لوښي وینځل یوه پیاله یې لاس کې یو درز یې شو دې ځمکې
یې وویشته او له پخلنځي ووتله...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د هغې له داسې څورولو ډېر خوند واخیست چې همدې وخت کې بهرام کاکا را غږ کړ:
- حمزه زویه راشه دا لیسټ واخله دا ځینې اړین شیان دي له بازاره یې راوړه

بازار ته ولاړم د افغاني خواړو مواد او اړین شیان ډېر په سختۍ په بازار کې پیدا کیدل ځکه ډېر وخت ووتلو، مازدیگر کیدونکی و، چې بیرته هوټل ته را ورسیدم دننه ولاړم، یو کس ناست و، په زوره زوره یې خبرې کولې ویل یې:
- فاطمې! وروسته له واده به دلته کار نه کوي دا نو څنګه ځای دی

له خبرو یې پوی شوم چې لوی کم عقل دی، له ګارسون مې وپوښتل:
- دا څوک دی؟
- نه یې خبر ولې، دا دې وزیرې دې پوهنتون ټولګیوال و، وزیرې ته یې څو ځلې د واده وړاندیز کړی و خو نه یې منلو اوس یې منلی نن راغلی او سبا پاریس ته ځي واده هلته کوي

له بدن مې ساه ووتله، ګونګی شوم، هیڅ ویلو ته وو، زړه مې درزیدو دې یو اېسکلیټ پشان ولاړ وم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه شېبه وروسته بهرام کاکا راغی، هغه کس بيرته روانيدو وزيره يې تر لاس نيولې وه، زړه کې مې اور بل و خو هيڅ مې نه شوای کولای همدې وخت کې هغه کم عقل وويل:

- گورئ! ما دا دومره پيسې همدې وخت لپاره گټلې ټولو ته مې د ټکټ بند وبست کړی سبا به له فاطمې سره تاسو ټول هم پاريس ته راشئ

ولاړو...

په ما دا شپه هم سبا شوه، ژوند کې لا ډير څه پاتې وو چې نه مې وو ليدلي

د سهار وختي بهرام کاکا راغی ويې ويل:

- زويه! ځان دې لا نه دی تيار کړی؟

- ولې کاکا؟ په څه مناسبت؟

- له مور سره پاريس ته نه ځې؟

- نه هوټل چاته پريږدو زه نه ځم

زه خو نه تللم دا معشوقې واده ته تگ ننگ ښکاريدو راته خو بهرام کاکا وويل:

- چې ته نه ځې زه هم نه ځم

نو ځکه مې ومنله ځکه د وزيرې پلار نه و، خو همدا بهرام کاکا يې لکه پلار داسې و، ومې نه غوښتل بې پلاره يې واده وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاریس ښار ته ورسیدو له هوایي ډګر ټول یو هوټل ته د اوسیدو لپاره لاړو، شپه مو هوټل کې سبا کړه عمر (زموږ همکار) دروازه را ټک ټک کړه ورغلم دروازه مې خلاصه کړه عمر وویل:
- راځه چکر ته ځو د پاریس ښار به وګورو
ومې ویل:
- نه یاره! تاسو ولاړ شئ زما سر لږ درد کوي
- ته راځه داسې چې خونې کې ځان قید کړې نه ښه کیږې لږ تازه هوا به واخلې
ډېر یې ټینګار وکړ مجبور یې کړم چې ورسره ولاړ شم، وزیره هم راسره وه ډېر سیلانیان راغلي وو، د پاریس لف بریج (د مینې پُل) پر سر ولاړ وو یو هلک دا پُل نورو سیلانیانو ته معرفي کولو ویل یې:
- دا پُل تر دوه کلو د مخه له سلګونه زره قلفونو ډک و، دلته به مئینان راتلل او د پُل په یوه څنډه به یې قلف بند کړ او کلی به یې سیند ته خطا کوله له کلونو راهیسې دلته دا دود تر سترګو کیدو د نړۍ له ګوټ ګوټ ددې پُل لیدو ته خلک راتلل ځکه د لف بریج په نوم مشهور دی، خو! تیر کال د فرانسې حکومت له یاد پُل ټول قلفونه لرې کړل، ځکه د قلفونو ډېر وزن د پُل د غورځیدو سبب کیدلو

ددې کس د خبرو خلاصیدو وروسته وزیرې په انګریزۍ وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- شاید نړۍ هم پوهه شوې وي چې مینه هسې یو خوشي بوج دی او که په شا دې کړ غورځیږې

ټولو وخندل زه له پله څو متره ها خوا ولاړم په ځټ روان وم وزیرې ته مې کتل زړه مې درد کولو چې دا زړه هم په څه یوه نادانه مئین شو، هغه زموږ د مینې خبرې او ښې ورځې را یادیدې چې بهرام کاکا او عمر چغه کړه:
- پام کوه چې موټر دی...

نور پوی شوی نه وم

یو وخت مې سترګې خلاصې شوې صرف د یوې خونې چت راته ښکاریده د سترګو نظر مې ضعیفه شوی و، لنډه شیبه وروسته یوې انجلۍ په انګریزي ژبه وویل:
- ډاکټر صیب! راشه چې په هوښ راغی

ډاکټر راغی ځینې معاینات یې وکړل ویې ویل:
- اممم! اوږد خوب دې وکړ
ژر مې وویل:
- وزیره چیرته؟
ډاکټر وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه پوهيږم چې څوک يادوې خو ښاغلي بهرام ته مو خبر ورکړی اوس به را ورسيږي

څو شيبې وروسته بهرام کاکا راغی ډيره خوشحاله ښکاريدو ومې ويل:
- وزيره چيرته؟ واده يې تير شو؟

کاکا غلی و، هيڅ يې نه ويل، بيا مې وپوښتل:
- کاکا ولې څه نه وايې؟

لنډه شيبه وروسته کاکا وويل:
- ديارلس مياشتې شوې چې کوما کې يې، وزيرې چې واده کړی بيا ترې خبر نه لرم

سر مې راباندې وگرځيد، له لاس مې کنول لرې کړ او له ځای مې پاڅيدم ډاکټرانو کلک نيولی وم چې تراوسه نه يې ښه شوی خو زما مخه چا ونشوه نيولای ولاړم...

له روغتون ووتم، کاکا راپسې راغی ومې ويل:
- گوره کاکا تا پر ما ډير احسانونه کړي نن مې هم مخه ونه نيسي
کاکا په ژړغوني غږ وويل:
- نه زويه مخه د نه نيسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له جېب یې یو کاغذ را وویست ماته یې راکړ ویې ویل:
- آخر ځل مې چې له وزیرې سره خبرې کړې وې دا پته یې راکړې وه واخله که یې له دې پیدا کړې
- مننه کاکا

روان شوم چې کاکا بیا غږ وکړ راپسې، ودریدم کاکا خپل ماسټر کارډ راکړ ویې ویل:
- واخله په تش جیب روان یې له همدې یې مصرفوه، کوډ خو یې درته زده دی
کاکا ته مې غیږه ورکړه او مننه مې ترې وکړه...

وروسته له څو ساعتونو له امریکا پاریس ته ورسیدم، تم نه شوم همغې پتې ته ورغلم کور باندې قلف پروت وو یو شیبه ودریدم چې یو کس را غږ کړ:
- څوک د پکار دي؟
- دلته یوه انجلۍ اوسیده یو کال مخکې یې واده کړی و
- دا ځای خو ډیر وخت شو تش دی

ناهیلی ترې روان شوم...

پاریس کې مې هیڅ ځای پرینښود هرځای مې وکتله خو وزیره نه وه، پیدا مې نه کړه، خو ژوند کول مې هم نشوای پرېښودی، مجبور

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم بیرته امریکا ته لاړ شم د بهرام کاکا احسان مې باید ادا کړی وای...

هوايي ډګر ته ورسیدم، د وزیرې یادونو کې ډوب وم د پاسپورټ او ټیکټ د چک کولو لپاره قطار کې ولاړ وم، پام مې نه و چې نوبت زما دی یو غږ مې واورید:

- ښاغلیه! وخت مه ضایع کوئ، خپل پاسپورټ او ټیکټ راکړئ

مخ مې ور واړووو، په ځان پوی نه شوم د هوايي ډګر هغه کارکوونکې وزیره وه، ځای پر ځای ولویدم بې هوښه شوم، نه پوهیږم ولې خو شاید ضعیفه شوی وم، څو شیبې وروسته مې سترګې خلاصې شوې پر یوې څوکۍ پروت وم، ځان مې سیده کړ کښیناستم لنډه شیبه وروسته وزیره راغله یو بوتل اوبه یې لاس کې وې، څنګ ته کیناستله، اوبه یې راکړې، مننه مې ترې وکړه خو غلې وه هیڅ یې نه ویل هغه زما وزیره ماته نه ښکاریده بس په زړه مې زور راوست او ومې ویل:

- څنګه یې؟ خاوند دې څنګه دی؟

غلې وه څه یې ونه ویل بیا مې وپوښتل:

- ولې څه نه وایې؟

په ژړغوني غږ یې وویل:

- زه یې پریښودم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيڅ مې ونه پوښتل چې ولې يا دې څه لپاره له لاس مې ونيوله ويې ويل:

- څه کوې څه وشول؟

- پاسپورټ دې درسره شته؟

- هو خو ولې؟

- راځه نور ځو نور بدې ورځې خلاصې شوې

اوس يوځاى يو، واده مو وکړ لومړيو کې وزيرې ځان ګرم ګڼلو خو اوس همغسې شيشکه ده، يوه لورکۍ لرو نوم يې مينه دى ډيره خوږه ده، د بهرام کاکا ټول قرضونه خلاص شول خو احسان به يې کله ادا نشم کړلاى، اوس خپل کور لرو يو کوچنى ريسټورانټ مو جوړ کړى دې د واه ټېسټ

(ډبليو.اې.ايچ) په نوم مانا دا چې وزيره اينډ حمزه، خوشحاله يو همدا هرڅه ده، باقي به الله خير کوي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــــــای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library